N°. 2693 1856.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG 6 MAART.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 5 Maart.

De troonrede van den franschen Keizer voert eene fiere taal, die uitgaat van het besef dat Frankrijk eene hooge plaats in de wereld heeft ingenomen, sinds de *coup d'état* Lodewijk Napoleon aan het roer bragt en hij het Keizerrijk herstelde. Men gevoelt bij iederen regel het bewustzijn, dat Frankrijk in de rij der groote mogendheden op dit oogenblik vooraan staat. Die taal intusschen is niet slechts fier, maar waardig tevens. Zij spreekt met groote gematigdheid en voorzigtige voorbehouding. Zij heeft een woord van lofuiting niet alleen voor de bondgenooten, maar ook voor den vijand, aan welken men verdiende hulde brengt, hetzij men hem ontmoet op het slagveld, hetzij men met hem zamenkomt in diplomatieke onderhandeling.

En toch zal de troonrede bij de eerste lezing aan het groote publiek eene teleurstelling hebben bezorgd. Men had uit den mond des Keizers de aankondiging van den vrede verwacht; althans had men er op gerekend de onderteekening van de præliminairen door hem te vernemen, welke præliminairen, volgens alle berigten uit Parijs, reeds laatsleden Zaturdag zouden zijn onderschreven.

Niets daarvan is gebeurd. Waarom is onbekend. Zijn welligt de onderhandelingen niet zoo ver gevorderd als de korrespondentiën uit Parijs het beweeren? Of ontbreekt welligt nog slechts eene of andere formaliteit, waarop de Keizer niet heeft willen vooruitloopen? Of wil hij een wigt in de schaal werpen tegen de publieke opinie in Frankrijk, die hem verzwakt met al te zeer op het sp[illegible] komen van den vrede aan te dringen? Of heeft hij de aankondiging van den vrede ondienstig geacht, zoo lang er nog in de konferentiën punten zijn te behandelen, die, al mogten zij ook niet van het grootst belang zijn, toch ook hunne waarde hebben? Of heeft hij de blijde tijding des vredes willen bewaren voor eene andere nabij zijnde gelegenheid, wanneer, zoo hij hoopt, de goddelijke Voorzienigheid hem een zoon zal geven, die dan de zoon des vredes zal kunnen genoemd worden? Wij weten 't niet. Misschien hebben onderscheidene der opgenoemde redenen tot de diplomatieke taal der toespraak medegewerkt.

Evenwel, al is de vrede niet in de troonrede met uitdrukkelijke woorden aangekondigd, hij is er in te vinden, als men tusschen de regels leest.

Wel leest men daar de opmerkelijke woorden met de punt des Keizers degen geschreven: »Dwing mij niet om al de hulpmiddelen en de veerkracht van een groot volk op de slagvelden te werpen." Wel stuit men op de vermaning: »wachten wij met waardigheid op den afloop der konferentiën en laat ons gelijkelijk bereid zijn hetzij om het zwaard op nieuw aan te gorden, als het moet zijn; hetzij om de hand te reiken aan hen, die wij loyaal bevochten hebben." Maar die woorden boezemen ons volstrekt geene bezorgdheid in. Dat is de taal eens Vorst, die, dewijl hij den vrede niet kan aankondigen, zegt, dat hij ook bereid is, om des noods den oorlog krachtig door te zetten, al is het dat hij thans den vrede wil, en dien hoopt te bereiken. Zulke taal past eene groote mogendheid zoo lang de vrede niet volkomen zeker is, en doet niet te kort aan de goede verwachtingen, dat het vrede worden zal.

Integendeel, in de strekking van al de overige deelen der redevoering ligt de vrede blijkbaar.

Men kan er zich geen denkbeeld van maken, wat den Katholieken tegenwoordig niet ten laste wordt gelegd en in welke taal dat geschiedt. De goede trouw, het gezond verstand, de eerste regelen der spraakkunst — wij weten niet wat daarbij het meest geweld te lijden heeft. Geene beweering zoo valsch en zoo dwaas, of zij wordt met gretigheid verkondigd, als de Katholieken er maar benadeeld door kunnen worden. En dan de frazeologie, waarvan men zich te einde bedient! Het hair rijst er u bij te berge en allen grond geeft zij tot het vermoeden, dat de organen der zoogenaamde protestantsche pers volgekrabbeld worden door pennen, wier slordig werk door een tamelijk goed ontwikkelden schoolknaap verbeterd zou kunnen worden. Een staaltje uit duizend, en dat, het kan niemand verwonderen, weer ontleend aan den voor de belangen van een goed onderwijs zoo zeer ijverenden *Nieuwsbode*. Hij zal aantoonen, dat de Katholieken, God beter 't, in Nederland volkomen den baas spelen en er de Protestanten onder de plak hebben: ter staving van die fraaije stelling, die zijn kameraden het bloed aan 't gisten moet brengen, schrijft hij dan de volgende paradoxale volzinnen:

»Het ultramontanismus heeft het in Nederland reeds zoo verre gebragt, dat het op den weg is, zijnen ergsten vijand, namelijk: *opvoeding*, te vernietigen en te verdelgen, in het op opvoeding zoo zeer prijsstellende Vaderland.

»Ieder weet, dat het woord *opvoeding* overal door Nederland weêrklinken zou, zoo Nederland geene gemengde bevolking had, maar enkel uit Protestanten bestond. Opvoeding is van Protestantisme onafscheidelijk, en Protestantisme en opvoeding zijn in zekeren zin één!"

Rara, wat is dat? Of zijn het iets anders dan slecht geformuleerde raadsels, voor het vinden van welker oplossing geen verstandig man een oogenblik kan over hebben? En door zulke ongerijmdheden zal niettemin het protestantsch publiek in beweging moeten worden gebragt! Wij hebben te goeden dunk van het gezond verstand zelfs van het publiek, waarvoor de *Nieuwsbode* schrijft, om het voor onmogelijk te houden.

Een weinig verder maakt hij het nog potsierlijker. Men oordeele:

»Helaas! om ultramontaansche pressie te believen, wordt met *eene* pennestreek het voorregt voor de Nederlandsche jeugd van te worden opgevoed op de plaats van leering, vernietigd. — Het is niet meer de mensch, die in het kind moet gezien worden, maar het kinderhoofd."

Bij het lezen van zulke onverstaanbare wartaal, zouden wij het kunnen betreuren, dat de orthodoxe partij haren *Nederlander* verloren heeft, en dat zij de vernedering te ondergaan heeft van een blad als de *Nieuwsbode*, dat zóó schrijft, als haar orgaan, als haar voornaam orgaan, te moeten erkennen en te moeten ondersteunen. Toen zij nog in den *Nederlander* hare zaak kon bepleiten, toen wist niemand evenmin wat zij, bij slot van rekening, bedoelde: maar met welke kunst ciseleerde zij niet de volzinnen, waarin haar eigenlijk opzet verborgen moest worden gehouden! Nu echter, wat plompe werkman, dien zij thans te vleijen en van wiens pen zij zich thans te bedienen heeft! Waarlijk, zij mag zich wel de oogen schamen uit het hoofd. De *Nieuwsbode*, haar orgaan, verhoogt haar aanzien niet.

Om op hem terug te komen — wat hij in de eerst aangehaalde woorden bedoelt schijnt te zijn, dat de Katholieken van opvoeding niets ter wereld weten willen. Alleen de Protestanten willen opgevoed worden. Wij hebben, natuurlijk, dat prachtig beweeren niet te weerleggen: wij hebben wel wat anders te doen. Aardig is het evenwel daaraan de verklaring van de *Amersfoortsche Courant* tegen over te stellen, die verzekert, dat zoo er niet in de school aan de opvoeding der protestantsche jeugd de hand wordt gehouden, er dan niets van te regt komt. Het kerkgenootschap verwaarloost haar en thuis wordt er van haar geen werk gemaakt. Die verzekering, wij laten haar voor rekening van de *Amersfoortsche*, die dienaangaande beter ingelicht kan zijn dan wij. Treffend echter steekt zij af bij de stoute stelling van haren haagschen *confrère*, dat »opvoeding van Protestantisme onafscheidelijk is." Is dat waar, en heeft de *Amersfoortsche* gelijk — hoe vervult het Protestantismus dan zijne taak?

De pogingen der »welgezinden" om door het verwekken van een Aprilrumoer de Regering omver te werpen zijn in vollen gang, en worden dagelijks stouter. Het voorwendsel is, de wet op het onderwijs; — het middel, dwang op den Koning; — het doel — Reactie.

In de zitting der Tweede Kamer van 27 Februarij werd weder verslag gedaan over een vijftigtal adressen. Ook thans weder geeft Utrecht het goede voorbeeld. Hoe men jaagt naar het verkrijgen van *vele* handteekeningen en welke middelen daartoe zoo al in het werk worden gesteld, dit kan blijken uit het enkele voorbeeld, dat al weder, even als in 1853, de oude mannen en vrouwen, in de liefdegestichten te Utrecht verpleegd, hunne namen of kruisjes op de petitiën moeten krabbelen.

Dit is evenwel niet genoeg. Bij de Tweede Kamer gelooft men, niet ten onregte welligt, weinig te zullen uitrigten. Daarom is het wachtwoord: wendt u tot den Koning! Oranje zal en wil ons helpen!

Professor Lauts uit Utrecht schroomt niet in de *Haagsche Nieuwsbode* een toon aan te slaan, die waarlijk al *te opregt* moet voorkomen. Wij kunnen niet gelooven, dat men de Aprilmannen, althans het grooter deel van hen, op nieuw in beweging zal zetten, als men zoo openlijk het doel van het streven voorop zet, namelijk: *het uitwisschen der sporen, die het jaar* 1848 *op de Nederlandsche staatsinrigting heeft achtergelaten.*

Wat ons betreft, wij verheugen er ons over, dat men meer en meer openhartig voor het werkelijk doel uitkomt. Het zal de oogen aan menigeen doen opengaan, die zich liet misleiden door dien voorgewenden ijver voor godsdienstige of kerkelijke belangen. Men wete het wel, — de weg, dien men opstreeft, leidt niet alleen tot omverwerping van de regering, maar van onze staatsinstellingen. Herstel van het verledene, met zijne misbruiken, met zijne privilegiën, met zijne ongelijkheid van regt, — ziet daar wat men beoogt.

Heeft een eerste Aprilrumoer het ministerie-Thorbecke doen vallen en ons halverwege op den weg der Reaktie gevoerd, een tweede Aprilrumoer moet het ministerie van Hall omverwerpen, en ons geheel en al aan de Reaktie prijs geven.

Ook professor Lauts prijst als middel, dwang op den Koning, aan. Fraai voorbeeld van eerbied voor de Koninklijke waardigheid, waarvan men zoo hoog pleegt op te geven......

Dat drijven om door tal van petitiën dwang te oefenen bij den Koning *tegen* zijne regering is hoogst laakbaar. Als gij, professor, op zoo stelligen toon den volke komt aankondigen, dat de Koning *persoonlijk* zeer zeker doordrongen is van het besef, dat Nederland niet alleen is een Christelijke maar ook een *protestantsche* staat, — terwijl zijn minister zeer uitdrukkelijk het *tegendeel* volhoudt, en als gij nu het volk opruit om, op grond dier bewering, bij den Koning hulp te zoeken *tegen* de ministers, dan pleegt gij zeer ergerlijke en onwettige handelingen.

Gaat echter maar voort, gij met de uwen, om op die wijze het volk op te ruijen. Het zal enkel strekken om de oogen te doen opengaan van zoo menigeen, die te goeder trouw door de Aprilbeweging werd medegesleept. Het zal strekken om u en uwe partij te doen verlaten door allen die het eerlijk voorhadden, en de zegeningen, die wij, in weerwil van menigen tegenspoed nog genieten, niet willen prijs geven aan de baatzucht van eenige reactionnairen en oligarchen.

Daarom, professor, gaat voort op den schoonen weg, dien gij bewandelt, en laat u door ons volstrekt niet hinderen. Blijf openlijk de banier omhoog tillen der Reaktie met de leus: sloping onzer staatsinstellingen! Herstel van het veledene, — en aldra zult gij de dunne rijen uwer volgelingen kunnen tellen. *(Arnh. Ct.)*

Het hooger beroep, door Jhr. M. Salvador ingesteld tegen het vonnis van de arrondissements-regtbank te Amsterdam, dd. 11 Dec. 1855, waarbij hij is veroordeeld tot eene cellulaire gevangenisstraf van 15 dagen en eene geldboete van *f* 100, en zulks ter zake van het honen en lasteren van de arrondissements-regtbank te Haarlem in eene advertentie in het *Handelsblad*, dd. 7 Augustus 1855, diende heden bij het prov. geregtshof in Noord-Holland, voorgezeten door mr. J. M. van Maanen. Het O. M. werd waargenomen door den adv.-gen. mr. F. F. Karseboom, terwijl de appellant werd bijgestaan door mr. Jansma van der Ploeg. Er waren door jhr. Salvador gedagvaard drie getuigen, te weten S. Fongens en de heeren [illegible] Boonacker en Haas.

Nadat een uitvoerig rapport door den [illegible] Romunde was uitgebragt, werden nog eenige stukken op verzoek van den appellant door den griffier gelezen. Omtrent de lezing van andere bestond verschil tusschen

het O. M. en den verdediger. Het hof vereenigde zich met het O. M. en weigerde de voorlezing. Alsnu werden de getuigen gehoord. De appellant bevestigt daarop, daarnaar gevraagd, steller te zijn van de bedoelde advertentie. De advokaat-generaal verkreeg nu het woord, wederlegt de voornaamste punten in de memorie van grieven aangevoerd en requireert ten slotte tot bekrachtiging van het vonnis *a quo*. De apellant antwoordde hierop breedvoerig.

Heden ten 10 ure werd de zaak van jhr. M. Salvador bij het provinciaal geregtshof in Noord-Holland voortgezet. De heer mr. Jansma van der Ploeg, droeg eene breedvoerige verdediging voor.

Daarna heeft de advokaat-generaal gerepliceerd. Morgen voortzetting ten 11 ure.

Naar wij vernemen zal op Maandag 10 Maart e. k. voor het prov. geregtshof in Noord Holland behandeld worden het hooger beroep, ingesteld door den heer F. W. G. Linck, ten zou hij worden bijgestaan door mr. D. Leon, uit 's Gravenhage.

De uitgever der *Amersfoortsche Courant* is, bij exploit van 3 Maart gedagvaard, om te verschijnen ter audientie van de arrond.-regtbank te Amersfoort van 13 Maart, ter zake der klagt door mr. J. L. A. Luijben tegen hem gedaan, op grond van eenige zinsneden in het artikel »De heer Luijben en het vertrouwen, dat hij zegt te stellen op het leger," in de *Amersf. Courant* van 14 Dec. 1855, N°. 269, geplaatst.

Uitslag der stemmingen voor de verkiezing van drie leden van den gemeenteraad.

1°. Herstemming tusschen de hh. Feith en Santhagens (wit stembriefje.) Verkozen de heer R. FEITH, met 716 stemmen, tegen 496, welke op den heer J. J. A. Santhagens waren uitgebragt.

2°. Verkiezing in de plaats van den heer P. N. Muller, die zijne benoeming niet heeft aangenomen (*geel stembriefje*). Uitgebragte geldige stemmen 1264, volstrekte meerderheid 633. Verkozen de heer W. F. HESHUYSEN, met 813 stemmen, zijnde op de hh. mr. J. F. van Lennep en Dr. A. W. F. Herckenrath, respectievelijk 227 en 160 stemmen uitgebragt.

3°. Verkiezing in de plaats van den heer F. van Heukelom, die zijne benoeming niet heeft aangenomen (*rood stembriefje*). Uitgebragte geldige stemmen 1232. Volstrekte meerderheid 617. Hebben erlangd de heeren Dr. A. W. F. Herckenrath 614, J. G. Rijnders 474, J. F. van Lennep 70, W. F. Heshuysen 39, enz. Herstemming tusschen de HH. Herckenrath en Rijnders.

Eergisteren avond werd in het nieuwe Amsterdamsche Koffijhuis alhier, eene bijeenkomst gehouden van grossiers, manufakturiers en leveranciers van zeemansgoederen. De vergadering was belegd tot het bespreken van Art. 23 van het wetsontwerp ten aanzien van tucht en huishouding op koopvaardijschepen, waarbij wordt vastgesteld, dat geen beslag kan worden gelegd op gagie van zeevarenden, en dat niet gedeeltelijke uitzondering ten behoeve van vrouwen en bloedverwanten, die gagie evenmin met eenig gevolg kan worden afgestaan. De beraadslagingen strekten om, door aangehaalde feiten en voorbeelden te bewijzen, dat die bepaling tot nadeel, ja tot bederf van den zeeman zelven en niet minder tot dat van scheepvaart en handel moest werken. De vergadering keurde goed een voorgestelde adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, teekende dat, onder het besluit tot inzending, en benoemde voorts eene kommissie om de belangen zoowel van den zeeman als van handel en scheepvaart te behartigen. (*H.*)

In een brief uit Konstantinopel van 21 Febr. lezen wij dat de heer van Zuylen van Nyevelt, nederlandsch gezant aldaar, eerstdaags met verlof naar Nederland zou vertrekken, en dat, gedurende zijn afwezigheid, de legatie zal staan onder bestuur van den heer R. Keun, met den titel van zaakgelastigde *ad interim*.

De beroemde pianist Döhler, ook in ons land met lof bekend, is den 20 Februarij ll. te Florence aan de tering overleden. Hij was gehuwd met eene russische dame uit een der voornaamste adelijke geslachten, en ondervond van haar gedurende zijn lang lijden de meest zorgvuldige verpleging.

De *Singapore Free Press* zwaait op nieuw lof toe aan de nederlandsche Regering wegens hare ijverige pogingen tot het tegengaan van den zeeroof in de indische wateren en zegt verder dat zij in dit opzigt gunstig afsteekt bij de britsch-indische Regering, die de vele klagten wegens zeeroverijen met eene onverschilligheid behandelt, welke genoegzaam aantoond, dat zij niet doordrongen is van het belang der zaak.

Uit Hoogeveen wordt geschreven, dat het vooruitzigt in de veenderijen zeer slecht is, daar het overal aan turfgravers ontbreekt; de bovenlanders blijven weg, om het hooger dagloon, dat zij bij de in aanbouw zijnde spoorwegen kunnen verdienen, of wel omdat velen zich aan den landbouw houden bij de tegenwoordig hooge prijzen der produkten. Er zijn onder de veenbazen die het loon aanzienlijk willen verhoogen, maar ofschoon enkelen daaraan gehoor geven, blijven de meesten weigeren: dit zal minder produktie en hooge turfprijzen veroorzaken. Onder de arbeidende klasse wordt ook in de drentsche veenen, even als aan de Dedemsvaart, werk gemaakt om in Noord-Brabant in de nieuwe veenderij werk te zoeken. Al deze omstandigheden te zamen gevoegd doen den veenbaas bekommerd uitzien. Wel is men er op uit om landgenooten in het werk te hebben, maar het houdt jaren aan eer zij het aan turfgraven gewoon zijn.

Z. M. heeft den nieuw benoemden Gouv.-Gen. van N.-Indië Chs. F. Pahud, vergunning verleend tot het aannemen en dragen van de onderscheidingsteekenen van ridder 1e kl. der orde van St. Anna, hem door den Keizer van Rusland geschonken; alsmede goedgekeurd de benoeming van mr. J. Koning, burgem. van Oldemarkt, tot sekr. dier gemeente; en H. R. de Meer benoemd tot burgem. van Schagen.

DELFT, 3 Maart. Door C. van Dongen, bouwman alhier is op 1 dezer de eerste grasboter aan Z. M. den Koning aangeboden. (*Delftsche Cour.*)

TEXEL, 3 Maart. De ziekte onder de schapen, vooral onder de lammeren op ons eiland, rigt groote schade aan; men noemt het longziekte, omdat de ziekte aan de longen ontstaat; duizenden tallen zijn reeds gestorven; opmerkelijk is het dat men in Noord-Holland ook eene ziekte aan de longen der paarden heeft ontdekt, waaraan vele sterven. Het hooi is hier tot een zeldzaam voeder geworden, het gaat meestal op stroo en gesneden voeder los. (*Amst. Ct.*)

WOERDEN, 3 Maart. De man, beschuldigd van medepligtigheid in de vervalsching der koupons, is geen bewaarder, maar belast met het toevoorzigt op een gedeelte van 't werk in 't huis van reklusie en tuchtiging te Woerden.

Tijdens zijn arrestatie was hij te Leiden (alwaar de lijnbaan van hier verplaatst is), om in 't behandelen daarvan het noodige onderrigt te geven. Gedurende zijne afwezigheid is door de bevoegde magt ten zijnent eene huiszoeking gedaan. Overigens hoort men hier niets dan geruchten; met zekerheid kan men niets melden. Wel schijnt het dat er gevangenen in betrokken zijn.

DEVENTER, 3 Maart. Heden avond werd alhier, aan den bekenden wakkeren zeeman Willem van Essen, die voor eenige dagen bij zijne ouders teruggekeerd is, eene serenade bij fakkellicht gebragt, door het korps muziekanten der stedelijke schutterij, van wege onderscheidene voorname ingezetenen. Hij werd daarbij treffend en hartelijk toegesproken door den heer G. Dumbar, aan wien daarna door dezelfde muziekanten mede eene serenade werd gebragt. Men verneemt dat van Essen als tweede stuurman weder eene reis zal aanvaarden op hetzelfde schip waarop hij derde stuurman geweest is.

GRONINGEN, 3 Maart. Nadat door de hooge Regering is verklaard, dat het belang van het rijk niet toelaat, dat Groningen als vesting worde opgeheven, is thans door den raad dezer gemeente een adres aan Z. M. den Koning ingediend, strekkende om Groningen in de derde klasse der vestingen te doen plaatsen, of zoo ook daartegen bezwaren zijn, om dan zoodanige koncessiën te verkrijgen, als bevorderend zijn voor handel en nijverheid

BATAVIA, 9 Jan. Volgens tijding van Ampenan heeft de radja van Lombok 230 menschen laten krissen, waaronder over de 20 hoofden; de redenen daartoe kon de berigtgever niet te weten komen, daar het volk gedrukt onder een geweldig dispotismus, huiverig is om eenige mededeeling hieromtrent te doen. Ook de handel en hoofdzakelijk de afvoer van rijst uit de binnenlanden wordt door de vrees belemmerd. De radja van Lombok regeert niet alleen zijn land met een ijzeren scepter, maar zijn willekeur gaat zoo ver dat hij herhaaldelijk nieuwe reglementen in het leven roept over ankeragie, havengelden enz., zoodat ook de europeesche gezagvoerders verpligt zijn zich aan zijne kwellingen te onderwerpen.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

LONDEN, 5 Maart. Gisteren avond is een geweldige brand uitgebarsten in den schouwburg van Covent-Garden, op het oogenblik dat een bal daarin werd gehouden. Het geheele gebouw staat thans in lichte laaije vlam; men vreest niets te zullen kunnen redden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 3 Maart. Met de *Borysthène* zijn te Marseille tijdingen ontvangen uit Konstantinopel, loopende tot 25 Februarij. Daaruit blijkt, dat Sadik-Pacha teruggeroepen is.

De europeesche handelaren hebben bij de vreemde gezanten vertoogen ingediend betreffende den treurigen staat waarin de handel verkeert, en ook om eene spoedige hervorming van het muntstelsel verzocht.

In Klein-Azië hadden aardbevingen plaats, die zeer ernstige gevolgen gehad hebben; de schokken duurden nog voort, en de bevolking had zich naar de velden begeven.

Een hevige storm heeft te Verna en te Konstantinopel gewoed. Aan een groot aantal schepen ten gevolge daarvan in den Bosphorus groote schade toegebragt en verscheidene zijn zelfs gezonken. Tien torentjes op moskeën zijn omver geworpen.

De turksche kozakken, die te Schumlo zijn, hebben zich aan ongeregeldheden overgegeven, die echter onmiddellijk door de autoriteiten zijn onderdrukt.

Het gerucht dat 1500 man der sardinische troepen naar de hospitalen te Konstaninopel zouden worden gebragt, wordt gelogenstraft. Te Jeni-Kalé bevinden zich in het geheel slechts 900 zieken.

— Nadere berigten uit Konstantinopel van 21 Februarij melden, dat bij de afkondiging van den firman niet, zoo als verwacht werd, door den waarnemenden groot-vizier eene redevoering gehouden is; dat was wel in overweging genomen, maar niet dienstig geacht. De plegtigheid werd besloten met een dankgebed, uitgesproken door het hoofd der mohammedaansche schriftgeleerden, den Scheik-ul-Islam. Den volgenden dag werd de firman naar de provinciën gezonden, met bevel aan de gewestelijke en plaatselijke overheden om hem plegtstatig ter kennis der bevolking te brengen.

— Men leest in de *Patrie*: de *Indépendance* van 2 Maart bevat een telegrafische depêche waarin verzekerd wordt dat de gevolmagtigden de vredespreliminairen definitief onderteekend hebben, die de *Casus belli*, dat is den vrede zelven, bevatten.

»Wij zijn gemagtigd te verklaren dat de tijding der *Indépendance geheel uit de lucht gegrepen is*.

»In de tegenwoordige omstandigheden kunnen wij het publiek niet genoeg aanraden om op zijn hoede te zijn tegen de geruchten, die omtrent de zittingen van het kongres in omloop zijn, en niet over het hoofd te zien dat de gevolmagtigden zich de verpligting van een onschendbaar geheim hebben opgelegd, dat door hen allen zonder twijfel tot het laatste oogenblik zal bewaard worden."

De *Indépendance* antwoordt hierop het volgende: »De opening der wetgevende vergadering te Parijs is gisteren door den Keizer met een aanspraak geopend, die aanspraak, haasten wij ons het te zeggen, bevestigt het berigt niet, dat wij Zondag aangaande de onderteekening der vredespreliminairen medegedeeld hebben, evenwel is het door ons medegedeelde feit, wat de hoofdzaak aangaat, juist, hoewel het mogelijk is, dat de depêche het voorgevallene in de konferentie eenigsins heeft overdreven. Wij nemen dus het *démenti* van de *Patrie* en andere parijsche bladen, dat onze depêche *geheel uit de lucht gegrepen* is niet aan. Dezen nacht nog heeft lord Palmerston in antwoord op eene interpellatie van den heer Disraëli verklaard, dat een voorloopig traktaat *onderteekend is*, en dat de door Oostenrijk voorgestelde en in het aangenomen protokol opgenomen voorstellen, kracht van *preliminairen* zullen hebben. Na deze verklaring van het hoofd van het britsche kabinet, klinkt de bewering der parijsche bladen, dat het door ons medegedeelde nieuws *geheel uit de lucht gegrepen is* allerzonderlingst."

— In een blad dat zegt goed onderrigt te zijn lezen wij de volgende bijzonderheden van de zitting der laatste konferentie:

»De vier eerste punten van de oostenrijksche voorstellen zijn in de zitting van Donderdag gemakkelijk opgelost. De orde van den dag in de zitting van Zaturdag bestond uit het onderzoek van het vijfde punt, dat betrekking heeft op een nauwere omschrijving van grondgebied, de versterkingen van Nikolajeff, de Zwarte Zee, der Alands-eilanden, enz. De vertegenwoordigers der geallieerde mogendheden waren op levendige debatten voorbereid, misschien zelfs op verdaging der gewigtige moeijelijkheden, die het staatkundig waagstuk van deze zijde aanbood, daar men algemeen veronderstelde dat de Tsar Alexander zich de ratifikatie der schikkingen had voorbehouden. De diskussie was zeer ernstig vooral tusschen de engelsche gevolmagtigden en den Baron von Brunnow, die zijn tegenstanders niets wilde toegeven. Te midden dezer belangrijke uitleggingen bewaarde graaf Orloff een in het oog loopend stilzwijgen. Eindelijk na twee uren woordenstrijd tusschen baron von Brunnow en de britsche diplomaten, nam graaf Orloff het woord en legde de volgende belangrijke verklaring af:

»»De vrede moet aan de beschaafde wereld worden teruggegeven; wij zijn allen groot genoeg om eenige ondergeschikte zaken te kunnen over het hoofd zien. Ik heb het traktaat van Adrianopel gemaakt, het is aan mij om het te verscheuren. Wij nemen de rektifikatie der grensscheidingen tusschen Bessarabië en de aziatische provinciën aan; wij stemmen er in toe om Bomarsund niet weder op te bouwen en wij willen dat de Alands-eilanden niemand kunnen bedreigen. Wat Nikolajeff aangaat voorzie ik geen moeijelijkheden, en zonder eenige

vergoeding staan wij Kars aan onzen ouden en goeden bondgenoot den Sultan af."

»Deze edelmoedige taal van graaf Orloff heeft diepen indruk gemaakt, en een welwillende stemming te weeg gebragt. Na eenige minuten zeide een lid der konferentie: »Daar wij het nu eens zijn geworden, ware het best om te onderteekenen." De diplomaten gaven elkander de hand, en scheidden vriendschappelijk."

— De parijsche korrespondent der *Indépendance* verhaalde dezer dagen dat de Bisschop van Avignon, onlangs uit Rome teruggekeerd, in een brief gemeld had, dat de H. Vader voornemens was Frankrijk te bezoeken, in het geval dat het keizerlijke kind van het mannelijk geslacht zou zijn. De vikaris-generaal van het bisdom Avignon heeft in den *Univers* een brief geplaatst, waarin hij dat berigt logenstraft. De bisschop is reeds sedert veertien maanden uit Rome teruggekeerd.

— De *Constitutionnel* meldt, dat de Keizer een wetsontwerp heeft goedgekeurd, houdende het toekennen van een voorschot van 100 milioen aan den landbouw, welke gebezigd moeten worden tot draineerwerken. Het ontwerp is aan den Raad van State gezonden en zal eerlang aan de kamers worden aangeboden.

— Men zegt, dat Mevrouw de Brancion, weduwe van den in de Kamschatka-redoute voor Sebastopol gesneuvelden kolonel van dien naam, tot onder-gouvernante van den keizerlijken spruit is bestemd.

— Te Calais zijn proeven genomen met eene nieuwe soort van kanonnen, geboord op de wijze der minié geweren. Op 400 ellen afstands boort het holle projektiel 6 voet diep in een gemetselden muur en ontspringt daar. Het schot is zeer juist.

— De heer Guys, voormalig konsul te Aleppo, verhaalt het volgende omtrent de uitvinding der koffij, volgens turksche overleveringen: De koffij is door een Dervisch te Mokka ontdekt, en als het jaar der uitvinding noemt men 656 der Hegira (1258). Deze geestelijkheid leefde, nadat hij uit zijn klooster verstooten was, op een berg in de nabijheid van Mokka. Op zekeren dag zamelde hij, door den honger gekweld, de vruchten van een gewas op, kookte ze in water en vond den drank niet onaangenaam. Andere geestelijken, die hem bezochten, proefden er van, en daar hij hun smaakte, dronken zij dien gaarne en dikwijls. De Kroniek voegt er bij, dat zij gedurende hun bezoek bij den Dervisch, van den uitslag, waaraan zij leden, bevrijd werden, en dat men deze genezing aan het gebruik der koffij toeschreef. De Dervisch had aan deze ontdekking zijne redding te danken; de vorst van Mokka liet zelfs voor hem ter plaatse waar hij de vrucht des koffijbooms gebruikt had, een klooster bouwen. Het gebruik van koffij verspreidde zich uitermate snel over Syrië, Egypte en verder. In het jaar 1555 openden twee Syriërs te Konstantinopel een lokaal, waarin zij voor het publiek een drank opdischten, van wiens overheerlijken smaak en heilzame werking de overdrevendste tafereelen werden opgehangen. De toeloop der gasten was zoo buitengewoon groot, dat de Ulema's het lokaal wilden doen sluiten. Zij beweerden namelijk, dat de ze drank bedwelmend was, terwijl de gasten hem de eigenschap toekenden van het verstand te scherpen, den geest op te vrolijken en meer vatbaar te maken voor het ontvangen van godsdienstige indrukken. De regering schaarde zich aan de zijde der eerste meening en de imans gingen zoo verre van de bedreiging uit te vaardigen tegen de koffijdrinkers, dat zij tijdens het jongste gerigt in een huid zoo zwart als koffijdik zouden te voorschijn komen. Eindelijk behield de koffij de overwinning, evenwel niet dan nadat een sheikh te Kairo op eene plegtige wijze eene proef genomen en eene uitspraak ter gunste van de koffij gedaan had.

— Uit Madrid wordt gemeld, dat de heer Gonzales Bravo het voorwerp is geweest van een gestrengen maatregel van de zijde der regering. Twee dagen geleden was hij van Parijs, [illegible] pen hadden, teruggekeerd. In den afgeloopen nacht heeft de policie zich naar zijne woning begeven en hem daar niet vindende, heeft zij een schriftelijk bevel achtergelaten, waarbij de heer Gonzales Bravo gelast werd onmiddelijk Madrid te verlaten en naar Ferrol te vertrekken. Deze maatregel moet uitgelokt zijn door eene waarschuwing uit Parijs, betreffende eene voorgewende staatkundige zending, waarmede de heer Bravo door de gematigde partij belast zoude zijn.

— De hoofdstad verkeert sedert eenige dagen in groote ongerustheid. De regtbank heeft namelijk den dader van den voor eenigen tijd op straat gepleegden moord op een policie-agent, tot de *garrote vile* veroordeeld, en nu is het gerucht verspreid dat Puerta, die zich in de laatste omwenteling zoo beruchte gemaakt heeft, een oproer voorbereidt, om de voltrekking dier straf te beletten. Ook doet de bende van de gebroeders Hierro weder van zich hooren. Voor eenige dagen heeft die bende zich te Pedrosa del Principe vertoond.

ENGELAND.

LONDEN, 4 Maart. Lord Palmerston heeft in het Lagerhuis, op eene interpellatie van den heer Disraëli geantwoord, dat in de eerste konferentie bepaald werd, dat het door Rusland aangenomen Weener protokol kracht als vredes-traktaat zal hebben. De plenipotentiarissen te Parijs vervolgden het onderzoek der overige quæstiën.

— De *Post* zegt, dat de quæstiën van Nicolaïeff, de Alands-eilanden en de grieksche Kerk nog niet geregeld zijn; die van Nicolaïeff zal bij gelegenheid van het derde punt geregeld worden.

— In Engeland gelijk overal elders toont zich de katholieke liefdadigheid zeer werkzaam zoo als uit de volgende voorbeelden kan blijken:

Een onlangs uitgevaardigde wet geef den regters en magistraatspersonen de bevoegdheid om de jonge misdadigers naar de protestantsche landbouw-scholen te zenden, in plaats van ze in de gevangenis op te sluiten. De Regering staat een gedeeltelijke toelaag voor het onderhoud dezer ongelukkigen toe. Dadelijk hebben de Katholieken, die de noodzakelijkheid gevoelden om zulke instellingen van hun zijde op te rigten, ten einde het geloof der katholieke veroordeelden niet te doen verloren gaan, zich met ijver aan het werk gezet om dat liefderijk doel te bereiken. In het distrikt Londen is die school reeds opgerigt onder het bestuur der barmhartige broeders van Mechelen. In Yorkshire wordt hetzelfde voorbereid, terwijl te Birmingham een groote *meeting* tot datzelfde doel gehouden is, waarop vastgesteld werd een uitgebreide vlakte aan te koopen in het bosch van Charnwood, er een klooster te bouwen en de trappisten uit te noodigen zich met de opvoeding dier jonge veroordeelden te belasten. Aan die uitnoodiging is welwillend voldaan. Een eerste kollekte bragt £ 500 op.

De pastoor van Schiffual verzocht lord Stafford een subsidie voor de oprigting eener katholieke school in zijn arme parochie; de edele lord zond dadelijk £ 20 en beloofde de stichting der school voor zijne rekening te nemen.

De kanunnik Gillow heeft de som van £ 2000 gelegateerd voor den herbouw van een katholieke kerk te Gateshead-upon-Tyne. De Katholieken van dit plaatsje zijn sedert 1746 van hun kerk beroofd, daar de Protestanten toen de katholieke kerk verbrandde, bij gelegenheid van den zegevierenden intogt van den hertog van Cumberland.

Te Blackburn heeft de heer John Polding eveneens eene rente van £ 2000 jaarlijks tot onderhoud van twee katholieke scholen dier stad aangewezen; onder verpligting aan de bestuurders opgelegd om jaarlijks £ 12 voor geschenken aan de armste Katholieken, bij gelegenheid van het Kersfeest te besteden.

De jonge graaf van Screwsbury bouwt op eigen kosten eene prachtige kerk in den gothieken stijl te Birkenhead. De heer Yone, vikaris van den aartsbisschop van Dublin, heeft eene loterij georganiseerd met een onbepaald getal loten tegen £ 2, en met een prijs, zijnde de bibliotheek van den vikaris, die op een waarde van £ 1.200 geschat wordt. De opbrengst zal strekken tot oprigting van een etablissement voor doofstommen. Van alle kanten worden loten aangevraagd.

— Met de overlandmail vernemt men uit China, dat de opstand meer af- dan toeneemt. Volgens de *Peking Gazette* is Lu-chan-fu, eene stad die de rebellen twee jaren lang bezet hielden, weer in handen der keizerlijken gevallen; ook werd een korps, dat de bevelhebber van Chin-Kiang-fu ter versterking naar Nanking gezonden had, onder weg door de keizerlijken aangevallen en teruggeslagen. Men voegt er bij, dat wanneer de verbinding tusschen Chin-Kiang en Nanking afgebroken is, de insurgenten beide plaatsen nauwelijks nog eenigen tijd zullen kunnen houden. Sedert men weet hebben [illegible] die thans reeds bijna drie jaren zich te Nanking handhaven, [illegible] te houden, die zich te Shanghae, Amoy en bij Canton ophouden, niets gemeen.

Van den anderen kant hebben de opstandelingen zich in Kiangst van de distriktplaatsen meester gemaakt, en [illegible] Kiangst liggen, langs welke rivier thee en zijde van Ho Hau vervoerd worden, zoodat aan het transport dezer produkten welligt hinderpalen in den weg kunnen gelegd worden. — In de nabijheid van Canton is alles rustig en men bekommert zich aldaar om Kwangsi en Kiangsi al zeer weinig.

— Nopens den reeds per telegraaf gemelden brand te Macao vernemt men, dat die zoo hevig was, dat daardoor 1000 à 2000 huizen vernield zijn. De schade wordt op meer dan twee milioen dollars geschat. Vele personen zijn almede daardoor omgekomen, waaronder verscheidene matrozen van de fransche fregatten *Virginie* en *Constantine*.

— De wereld telt een Keizer meer en wel een zwarten. Een van de negerbroeders van Keizer Soulouque, Kasa, schoonbroeder van een der Koningen van Abyssinië, heeft, na zijn nabestaande onttroond te hebben, zich zelven de keizerskroon opgezet onder den naam van Theodorus I. Hij heeft aan den Onderkoning van Egypte zijne vriend- en bondgenootschap aangeboden.

— Kardinaal Wiseman zal op 23 April in Marylebone eene voorlezing houden »over den invloed dier woorden en gedachten op beschaving hebben." Deze voorlezing geschiedt op uitnoodiging van het letterkundig instituut in het kerspel Marylebone.

— Dezer dagen hield een hoogleeraar der chemie alhier eene openbare voorlezing en nam daarbij ter verduidelijking proeven. Plotseling werd eene der tegenwoordige dames, die met den heerlijksten blos prijkte, geheel blaauw in het gelaat. Zij had zich geblanket en de werking van het chemische ligchaam, waarmede de proeve was genomen, had de verandering te weeg gebragt, welke geen gering gelach verwekte.

— Er zijn berigten uit New-York van 16 Februarij ontvangen. Aangaande het geschil met Engeland, ontstaan door de aanwerving van krijgsvolk in de Vereenigde Staten, wordt gemeld, dat er te Washington nog geen bepaald antwoord van het engelsche gouvernement ontvangen was op de aanvrage om terugroeping van den britschen gezant en van eenige britsche konsuls. Het andere punt van geschil met Engeland, te weten de aangelegenheid van Midden-Amerika, scheen nog in denzelfden staat te zijn als vroeger, althans op het diplomatieke terrein, terwijl het in Midden-Amerika door Walker en zijne noord-amerikaansche vrijbuiters tot eene feitelijke beslechting werd gebragt. Het engelsch gouvernement had op nieuw voorgesteld, den waren zin der verdrags-bepalingen betrekkelijk Midden Amerika door eene scheidsregterlijke uitspraak te doen uitmaken, maar ook nu vond dit voorstel, voor zoo veel bekend was, te Washington evenmin bijval als vroeger; en hoe billijk het ook schijnen mogt, werd het echter door voorname dagbladen afgekeurd. Zoo geeft de *New-York Herald* te kennen, dat eene uitspraak van een onpartijdigen scheidsregter in deze zaak voor de Vereenigde Staten voorzeker gunstig zijn, maar bezwaarlijk zou kunnen verkregen worden, omdat ieder gouvernement van de oude wereld, hetwelk tot scheidsregter zou kunnen worden gekozen, tegen de Vereenigde Staten ingenomen was; hierom raadt het genoemde blad aan den prezident Pierce, Engelands voorstel eenvoudig af te wijzen met de verklaring, dat de Vereenigde Staten geen vriend onder europeesche mogendheden hebben, en alzoo hunne regten en belangen niet aan de uitspraak van eene dier mogendheden kunnen onderwerpen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 1 Maart. Volgens de *Oest. Ztg.*, veroorlooft de koncessie voor het kanaal van Kustendje, o. a. de oprigting van magazijnen en entrepots voor granen en andere goederen, op bepaalde plaatsen aan de beide punten van uitgang van het kanaal. De ottomannische Regering verleent volle vrijheid, in deze magazijnen en entrepôts granen en andere koopwaren op te slaan en die verder te verzenden, zonder dat zij door de Regering aan eenigen tol of andere belasting onderworpen zullen worden.

BERLIJN, 1 Maart. In de grieksche kapel der russische ambassade werd heden, den dag van het overlijden van Keizer Nikolaas, een lijkdienst gehouden, die door den koning en verscheidene hooge personaadjen is bijgewoond.

— Terwijl men schier overal in Duitschland ijverig in de weer is om aan de konstitutioneele vrijheden zooveel mogelijk afbreuk te doen, maakt de hertog van Saksen Coburg en Gotha te dien opzigte eene loffelijke uitzondering. Zoo heeft de hertog nog onlangs, bij gelegenheid van een adres, hem door eenige aanzienlijke ingezetenen aangeboden, verklaard, dat hij tot zijn leedwezen in onderscheidene duitsche Staten een geest van onverschilligheid voor het konstitutionneel leven waargenomen, terwijl men van den anderen kant met een blinden ijver alle deelname des volks aan de openbare aangelegenheden zocht te beperken [illegible] De hertog gaf bij die gelegenheid ook nog te kennen, dat hij steeds in overeenstemming met zijn volk hoopte te handelen en met zijne hulp hoopte te geraken tot eene hechte bevestiging van de welvaart en vrijheid des lands.

— Te Berlijn maakt de volgende anekdote het onderwerp van veler gesprek uit. Korten tijd geleden bezocht de Koningin van Pruissen het mode-magazijn van Gerson en zag daar eene zeer fraaije shawl, die hare opmerkzaamheid in hooge mate boeide. Toen H. M. echter den prijs van 1800 daalders vernam, wankelde zij in haar besluit om den shawl te koopen en verliet het magazijn met te zeggen, dat zij daarover eerst met den Koning spreken wilde. Naauwelijks had de hand der eerste vrouw des lands zich van het prachtstuk der laatste mode afgetrokken, of die eener vrouw uit den burgerstand, maar wier man binnen korten tijd door spekulatiën zeer rijk geworden is, strekte zich daarnaar uit. Zonder aarzelen zeide deze: »Deze shawl behoort mij." Den volgenden dag kwam iemand namens den [illegible] geerde den shawl, welke de koningin [illegible] had. Onverwijld zond de heer Gerson [illegible] en, bood aan, ten einde den onverklaarbaren misslag van een zijner bedienden weder goed te maken, een paar honderd daalders op den shawl te verliezen. Maar de vrouw

van den parvenu liet terug weten, dat zij behouden zou wat zij eenmaal gekocht had. Naar men verhaalt heeft de koningin sedert zij voor die aanmatiging (?) heeft moeten wijken, het magazijn van den heer Gerson niet weder bezocht, en zou de koning toen hij den afloop der zaak vernam, schertsende maar toch op vrij scherpen toon gezegd hebben: »Het is mij aangenaam te hooren, dat mijne onderdanen meer geld hebben dan ik."

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 6 Maart.

BEVALLEN (1 Maart): A. M. E. Schenkman, geb. Endters, Z. - M. C. Hilverdink, geb. Peduzzi, D.

OVERLEDEN (24 Febr.): H. C. Bolding, 21 j. — (26 Febr.): J. A. Vierow, 27 j. — (28 Febr.): L. F. Funck, 27 j — (29 Febr.): A. W. Tegeler, 74 j. - J. Struwer, 21 j. — (1 Maart): 't Kindje van H. W. Fischer, 7 w.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		3 MAART 4½ u. gebl.	4 MAART 4½ u.		gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		63½	63 5/16	à 63½	63 5/16
Dito Dito	3	75½	75⅛	75 7/16	75⅛
Dito Dito	4	93 9/16	93⅛	93⅝	93¼
O. I. Leening 1844	4				
amortis. Syndik.	3½	90	89⅞		
Handel-Maatschappij	4½	129⅝	129⅝		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½				
„ „ Holl. Spoorw.-M.					
Obligatiën	4½				
Maatschappij van Weld.	4				
Aand. Ned. Bank					
België	4½				
Dito bij *Rothschild*	2½		51 9/16	51¾	51 9/16
Frankrijk, Obligatiën	3				
Spanje, Onbep. Stukken	1¼	24	23 15/16	23 15/16	23⅞
Dito	3	43¼	42¾	42⅞	
Dito Binnenl. à 6/m.	3	38 15/16	38⅜	38⅝	38½
Coupon-Bewijzen			4¾	4 13/16	
Amortisable Schuld					
Portugal, te Londen	3	44½	44¼	44⅝	
Dito Uitgestelde					
Rusl., bij *Hope* 1798 en 1816	5	102¼	101⅝	102	101⅝
Dito Dito 1828 en 1829	5	101⅝	100⅝	101¼	100⅝
Cert. bij dito 1831 en 1833	5		88¼		
Dito	4½	93	92⅝		
Dito bij *Hope*	4	82	81⅝	81¾	
Dito bij *Stieglitz en C°.*	4	81¼	80⅝	81	
Dito bij id. 2de Serie	4				
Certifikaten te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6	63			
Certifikaten van dito	6	63⅝	63¾		
Polen, Certifikaten	4	78⅛	77⅝		
Dito Aand. met Lot. fl. 500		150½			
Oostenrijk, Metalliek	5	80	79¾	79⅝	79⅝
Dito Nationale	5	80¾	79⅞	80½	80⅝
Dito Nieuwe 1847	2½	40⅞	40 11/16	40⅞	
Dito 1851 en 1852	2½	40⅞	40 11/16	40⅞	
Dito Nieuwe	5	86	85¼	85½	85 7/16
Dito 1854	5	86	85¼	85½	85 7/16
Ween. Bank bij *Goll en C°.*	5				
Dito	4				
Aand. met Loting fl. 250		413			
Nieuwe dito 1854		ƒ 340			
Pruiss. Aand. 1854	3½	205	203¾	204¼	
Amerika, Bank-Aktiën Cert.					
Dito Orig.					
Napels, Cert. *Lam. en Bouwer*	5		105		
Sardinië	5				
Denemarken, Leen. te Lond.	3				
Louisiana bij *Hope*	5				
Braziliën	5	98¼	98¼		
Dito 1843	4½		97¾		
Mexiko	3	20 5/16	20	20 1/16	
Dito Onbepaalde	3	20 5/16	20		
Peru	4½	78½	78½	79	79
Grenada, à £ 100	2½	20 7/16	20½	20 11/16	20 9/16
Dito Uitgestelde			7⅛	7¼	
Ecuador à £ 100					
Venezuela, à £ 100	4½	28	27⅝	27¾	
Dito Uitgestelde	1½		12 5/16	12 5/16	
Grieken, te Londen	5	5⅝			

N. 5 pCt. Stieglitz 89¼, ⅞; O. 5 pCt. id. 88, ¼, ½; Gren. onb. 20½, 11/16, 9/16; Venez. onb. 27⅝, ¾; Credit Anst. ƒ 270, 277; O. B. A. ƒ 1234, 1235; Fr. O. Sp. Hope ƒ 140¼, ½; Orig. 180½; N. Ecuad. 14½, ½; Landw. 4⅞; Met. 2½ pCt. 39⅝.

Bij vrij levendigen handel waren zoo wel onze binnen- als buitenlandsche fondsen na eene neiging tot achteruitgang prijshoudend.

- *Koers van het Geld:* Beleening 4½ pCt., Prolongatie 5 pCt., Diskonto 4 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ 55 9/16		Livorno	2/m	ƒ 39
„	zigt	» 56 5/16		Napels	»	» 87
Bordeaux	2/m.	» 55⅝		Petersburg	»	» 1.78
„	zigt	» 55⅞		Weenen	6 w.	» 34
Madrid	3/m.	» 243		Augsburg	»	» 35½
Cadix	»	» 243		Frankfort	»	» 98½
Seville	»	» 242		Hamburg	2/m.	» 34 15/16
Bilbao	»	» 242		„	zigt	» 35¼
Lissabon	»	» 41½		Londen	2/m.	» 11,80
Porto	»	» 41½		„	zigt	» 11,92½
Genua	2/m.	» 45⅝		Rotterdam	»	» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 4 Maart. Belg. leen. 2½ pc. 55⅜, Obligatiën 3 pc. 75¾; id. 4½ pc. 96, Spanje 1—3 pc. 23⅜; Binnenl. 3 pc. 39; Romeinen 5 pc. 86½; Oostenrijk Metall. 5 pc. 82⅝; id. Nat. 5 pc. 83½.

PARIJS, 4 Maart. Fransche 4½ pc. 97.—; 3 pc. 73.45; 3 pc. Spanje 38¼; id. 4¼ pc. 24; 5 pc. Met. 89; Rom. Leen. 86½.

LONDEN, 4 Maart. Consols 91⅝, 3 pc. Spanje buitenl. 42¾, 1¼ pc. dito 23⅜; Comité-Bewijzen 4⅝; Passive 6¼. 5 pc. Rusl. 101½; 4½ pc. dito 92; 4 pc. Holl. 95; 2½ pc. id. 63¾; 5 pc. Sardinië 89½; Brazilië 101½; 4½ pc. Peru 79¼; Gren. uitg. 7; id. werk. 21¼; 3 pc. Mexiko 20½; Turkije —; 4 pc. Portugal 44; Ecuador —; Wissel op Amst. 12.01½.

WEENEN, 4 Maart. Met. 5 pc. 84⅝; id. 4½ pc. 73½; Bank-Aktien —; Wissel op Londen 10.06; Amst. —; Parijs 120¼. Goud —; Zilver —; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 4 Maart. 3½ pc. Pr. Staatsch. —; 5 pc. Rusland 104½; id. 4½ pc. —; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. 23; Parijs 80⅛; Amst. 143½; Weenen —; Petersburg 104¼.

HAMBURG 4 Maart. Spanje 1¼ pc. 36⅝; id 3 pc. 22⅞; Rusl. 5 pc. 98½; 3 pc. Mexikanen 11½; 5 pc. Sardinië 85; Wissel op Amst 35 95; Londen kort 13.8¼; Weenen —.—.

FRANKFORT, 4 Maart. 5 pc. Met. 82⅞. 1 pc. Spanje binnenl. 24⅜, id. 3 pc. 38¾; Wissel op Londen 3 m —; Parijs —; Weenen —; Amsterdam —.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 4 Maart. Cacace, Maria, Napels.

UITGEZEILD:

HELVOET, 4 Maart. Van der Barst, Guinea, Kust van Guinea.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 5 Maart, in lading naar:

Keulen	G. W. Scholten, Colln N°. 8.
„	W. van der Poll, Maria.
Weesel	E. F. Beijer, de Hoop.
Dusseldorp & Neus	F. Kusen, Niederrein N°. 12.
Manheim	W. Rippert, Carl von Rotteck.
Duisburg	J. Otten, Johanna.
Urdingen & Ruhort	J. Hell, Johanna.
Ludwighaven & Manheim	H. Stemmel, Mehemet Ali.
Mainz	G. Reigert, Mainz N°. 4.
Frankfort	A. Urmetser, Frankfort N°. 6.

Rijnhoogte ARNHEM 4 Maart 1 el 57 duim.
KEULEN 4 „ 7 vt. 1 „

Advertentiën.

(1855) Heden beviel van een *ZOON*, MARIA ANNA VOLMARY, geliefde Echtgenoot van

H. P. VAN DIJK.

AMSTERDAM, 4 Maart 1856.

Een R. K. Onderwijzer, van 29 jarigen ouderdom, ongehuwd, en bezittende den 3den rang als **Schoolonderwijzer,** die sedert 6 jaren in 2 geachte scholen als **Secondant** heeft gefungeerd, zijn zedelijk gedrag kan constateren, en behalve met de vakken des onderwijs tot zijnen rang behoorende, ook met het Gregoriaansch gezang bekend is en de Piano bespeelt, zag zich gaarne op billijke voorwaarden wederom in dergelijke betrekking geplaatst. Adres met *franco* brieven onder lett. X. aan den Boekhandelaar N. VERMEULEN, te *Arnhem.* (1854)

ATTENTIE.

Eene Jufvrouw uit den fatsoenlijken stand, 18 jaren oud, van de R. C. Godsdienst, zag zich gaarne met primo April of Mei, hetzij binnen of buiten deze stad, in eene betrekking van **Manufacturen** of **Galanteriën** geplaatst. Hierop reflecteerenden worden vriendelijk verzocht zich met *franco* briefjes onder letter D. aan te melden bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel, hoek Beulingstraat te Amsterdam. (1853)

Aanvrage om eene knappe Bouwmeid.

Wordt met 1e Mei e. k. tegen goed loon gevraagd, eene knappe **Bouwmeid,** van de R. C. Godsdienst, volledig bekend met het maken van Leidsche Boter en Kaas. Adres met *franco* brieven onder letter K. aan het Postkantoor te Alphen, Zuid-Holland. (1850)

Pensionnat Allemand-Fançais

de **DEMOISELLES,** dirigé par les Sœurs de la Congrégation des Filles de la Croix, et établi à Aspel près de Rees, b/R. Prusse.

Le sémestre d'été commencera le 1er Avril. (1845)

Eene Jufvrouw van middelbare jaren en van de R. C. Godsdienst, die in elk opzigt goede bewijzen, zoo van gedrag als van bekwaamheid kan geven, wenschte zich met primo Mei aanstaande als **Huishoudster** of iets dergelijks geplaatst te zien. Iemand hierop reflecteerende adressere zich met *franco* brieven onder letter A. bij den Boekhandelaar H. H. VAN ROMONDT, te Utrecht. (1851)

Du Barry's Revalenta Arabica.

heeft zoo velen geholpen, dat alle zieken en zwakken met vertrouwen op eene goede uitkomst hunne toevlugt tot haar nemen kunnen.

Met genoegen kan ik u melden, dat mijn zoontje van 8 jaren, dat aldoor aan de koorts sukkelde, zoodat hij bij den minsten wind liep te hijgen en wij hem zorgvuldig voor de buitenlucht ontzien moesten, na het gebruik van 1 bus Revalenta van ƒ 2 en een halve van 3½ gulden enkel voor ontbijt, geheel hersteld is; hij heeft eene gezonde kleur en, weêr of geen, hij kan nu den geheelen dag bij den weg spelen. Een ander jongentje, wiens ouders hem ook de Revalenta liet eten, was aan de beterhand, men hield echter te vroegtijdig het gebruik op, waardoor hij weder achteruit ging, thans is men weêr met de Revalenta begonnen en hij betert al, en zal denkelijk spoedig geheel hersteld zijn. Toen mijne vrouw deze gunstige uitwerking zag, is zij ook aan de Revalenta gegaan; zij sukkelde al sinds 16 à 18 jaren aan hevige maagpijnen en kon geen voedsel in de maag houden. Het gevolg is zeer gunstig, zij geeft niet meer over, maar wordt van dag tot dag beter.

17 Februarij 1856. H. STORM,

(1849) *Huis- en Rijtuigschilder te Hoogwoud.*

De Zalf en Pillen van Holloway te gebruiken voor *scheurbuik.* G..... H.... te *Ilpendam*, was hevig lijdende aan scheurbuik, die op alle deelen van zijn ligchaam was uitgebroken. Hij gebruikte eene menigte der meest vermaarde middelen daartegen, doch zonder gevolg; de ziekte nam zelfs overhands toe, en zijne vrienden twijfelden zeer aan zijn herstel. Eindelijk beproefde hij de zalf en pillen van Holloway; deze bragten spoedig verbetering in zijnen toestand en na dezelven twee maanden lang gebruikt te hebben, was hij radikaal genezen.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à ƒ 0.80, ƒ 1.85, ƒ 3.00, ƒ 6.75, ƒ 13.50, ƒ 20,50.

Potjes Zalf à ƒ 0.80, ƒ 1.85, ƒ 3.00, ƒ 7.05, ƒ 13.85, ƒ 22.95.

Zijn op franco aanvrage te bekomen bij B. ADAMA, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtschestraat, N°. 22 te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, depothouder te *Utrecht* en bij J. STRAATMAN, hoofd-depothouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen*, Strand 244, *holloway's Etablishment.* (1660

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en wordt met succes gedebiteerd:

LEVENSGESCHIEDENIS

VAN DEN

HEILIGEN THOMAS VAN VILLANOVA,

BIJGENAAMD

DE ALMOEZENIER,

Aartsbisschop van Valencia in Spanje, van de orde der Eremieten van den H. Augustinus.

Door den Zeer Eerw. Heer J. DABERT, Vicaris-Generaal van Vivier.

Uit het Fransch door een R. C. Priester.

Prijs ƒ 1.25.

Met een welgelijkend portret.

DE AARTSBROEDERSCHAP

VAN DE

HEILIGE FAMILIE:

JESUS, MARIA, JOSEPH,

in de O. Lieve Vrouwe-Kerk te Amsterdam.

Prijs 20 Cents.

Ten voordeele der Hulpbehoevende Leden dier instelling.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.